

Декану Филолошког факултета Универзитета у Београду,
проф. др Иви Драшкић Вићановић

Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду

ПРЕДМЕТ: Одговор на Приговор проф. др Иване Трбојевић Милошевић, ванредног професора у пензији и Џонатана Пендлберија, вишег лектора, на Извештај Комисије за избор лектора за ужу научну област Англистика, предмет Савремени енглески језик

Одлуком Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 1865/1 од 18. 09. 2025. године именовани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима на конкурс за избор лектора за ужу научну област Англистика, предмет Савремени енглески језик. На конкурс, објављен у листу „Послови“ бр. 1169 од 29. 10. 2025. године, пријавило се 6 кандидата (Марија Гагић, Александра Јанковић, Милош Мирковић, Александар Радовић, Тамара Тошић и Јована Чапрић). Комисија је 27. 11. 2025. године поднела Извештај (бр. 2537/2) са образложеним закључним мишљењем и предлогом за избор кандидата Милоша Мирковића.

Проф. др Ивана Трбојевић Милошевић и Џонатан Пендлбери поднели су Приговор (бр. 2537/6 од 12. 12. 2025) на Извештај Комисије, због, како наводе, „неадекватног образложења и изразите необјективности Извештаја Комисије“. Приговор је достављен Комисији на изјашњење дописом декана Филолошког факултета проф. др Иве Драшкић Вићановић бр. 2537/8 од 12. 12. 2025. године.

Комисија је пажљиво размотрила све наводе из Приговора, и закључила да је Приговор неоснован, из разлога које у даљем тексту излажемо одговарајући редом по тачкама из образложења Приговора:

У 1. тачки Приговора, подносиоци доводе у питање критеријуме које је комисија применила, наводећи да је Комисија неоправдано дала предност кандидатима који у овом тренутку имају континуитет у раду на Катедри за англистику. Подносиоци Приговора истичу:

„Комисија је, дакако, могла да начини финији избор и рангирање (заиста изузетних) кандидата [...] Нажалост, Комисија се сагласила око примене потпуно произвољног критеријума, за који се утемељење не може наћи у важећим прописима, нити у документацији коју су кандидати поднели“.

Пре свега, није јасно како подносиоци Приговора дефинишу „финији избор“ и у којим важећим прописима налазе утемељење за такав термин. Наиме, Правилник о ближим условима, начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа сарадника у Члану 13, који се односи на припрему реферата, не прописује дефиницију критеријума којима би се Комисија при предлогу за избор кандидата у звање морала водити, пружајући тако Комисији дискреционо право да утврди кључне критеријуме размотривши пријаве кандидата и потребе установе. Стога остаје нејасно због чега би баш позивање Комисије на континуирано учешће у наставном процесу на Катедри за

англистику било одређено као произвољно, односно мање „фино” или мање усклађено са прописима од, рецимо, позивања на највишу просечну оцену током основних академских студија, према којој подносиоци Приговора рангирају кандидате у једном од даљих одељака текста.

Такође, нејасно је на шта подносиоци Приговора мисле када тврде да се утемељење за примену овог критеријума не може наћи у конкурсној документацији. Сви подаци о ангажману на Катедри за англистику налазе се у документацији пријављених кандидата, на основу чега је Комисија применила овај критеријум и доносила закључке о периоду и трајању искуства које су кандидати стекли у наставном процесу.

У даљем тексту, подносиоци Приговора наводе и да је овај критеријум „селективно, дискриминативно и погрешно примењен”. Наиме, они истичу да такав критеријум испуњава само кандидат Александар Радовић, будући да је у текућој години ангажован као демонстратор на Катедри за англистику. Закључује се:

„Остали кандидати окончали су своје ангажовање у статусу демонстратора у складу са Статутом и Правилником после истека друге академске године ангажовања, без могућности поновног избора у демонстраторско звање, што се односи и на предложеног кандидата М. Мирковића.”

Подносиоци Приговора пропуштају да уоче да су кандидати Александра Јанковић и Милош Мирковић, којима је Комисија по овом критеријуму дала предност, своје ангажовање у статусу демонстратора завршили управо у току трајања овог конкурса. Дакле, у тренутку пријаве имали су иза себе две академске године континуитета – односно, непрекинутог учешћа – у ангажовању на Катедри, што би се, природно, у случају избора у звање лектора наставило и трећом узастопном годином њиховог рада. Кандидат Александар Радовић, за кога подносиоци Приговора истичу да предњачи по континуитету у раду на Катедри, у датом тренутку имао је једну академску годину искуства мање. Стога по критеријуму непрекинутог трајања ангажовања није могао стећи предност у односу на колеге са више искуства.

У 2. тачки Приговора, подносиоци се осврћу на чињеницу да је Комисија у образложењу предлога кандидата Мирковића истакла његов „висок ниво припремљености, поузданости и одговорности у наставном процесу”. Подносиоци Приговора кратко и без даљег образложења ово доводе у питање, наводећи да су и сви остали кандидати ангажовани као демонстратори исте дужности обављали „са (бар) подједнаким успехом”. За изнети лични став – да су се сви остали кандидати током трајања ангажовања показали једнако добро или боље од кандидата Мирковића – виши лектор Џонатан Пендлбери и ванредна професорка у пензији Ивана Трбојевић Милошевић не износе јасан основ и утемељење нити наводе да су пратили рад поменутих кандидата. Није јасно како су овај став формирали, будући да ниједно од њих није било ангажовано на предметима на којима су радили кандидати, нити су са кандидатима непосредно сарађивали. Стога овај став остаје у домену субјективног и произвољног личног утиска, те није јасно због чега подносиоци Приговора сматрају прикладним да га намећу Комисији, односно због чега сматрају да је Комисија у обавези да дели овакво мишљење.

У 3. тачки Приговора доводи се у питање оцена Комисије да кандидат Мирковић „показује већу диверзификацију у бављењу стручним и научним радом [...]”.

Подносиоци Приговора пропуштају да помену да се овај коментар Комисије односио на поређење предложеног кандидата са кандидаткињом Александром Јанковић, те настављају да га у погледу објављених научних и стручних радова пореде и са другим кандидатима, иако му у односу на њих Комисија и није дала предност на основу овог, већ на основу других критеријума.

При томе, подносиоци Приговора истичу као спорну чињеницу да је предложени кандидат објавио радове у часописима *Philologia* и *Belgrade BELLS*, наводећи као основ за сумње о пристрасности то да је председница Комисије проф. др Биљана Чубровић уредница оба часописа.

Тачно је да је проф. др Биљана Чубровић главна уредница часописа *Philologia*; међутим, позната је и проверљива информација да у раду катедарског часописа *Belgrade BELLS* као уредник није учествовала од 2020. године. У раду часописа од 2021. године није учествовала чак ни као рецензент, а напомињемо да је кандидат Мирковић рад у овом часопису објавио 2025. године, када је главна и одговорна уредница била проф. др Александра Јовановић.

Као наводну потврду неистините тврдње о томе да је проф. др Биљана Чубровић „један од уредника” часописа *Belgrade BELLS*, подносиоци Приговора прилажу линк ка страници *Editorial Masthead* на веб-сајту датог часописа, где је доступан аутоматски генерисан списак налога који имају овлашћења за уређивање овог веб-сајта. На овом списку се, поред проф. др Биљане Чубровић, налазе и налози лектора, асистената и колега из техничке подршке. Јасно је, дакле, да ово никако не може бити списак уредника часописа *Belgrade BELLS*, а посебно не уредника актуелног броја у коме је предложени кандидат објавио рад, већ да се ради о списку оних који су у неком тренутку учествовали у дигитализацији часописа и добили одговарајућа овлашћења за уређење веб-сајта, што је био случај и са проф. др Биљаном Чубровић 2020. године. Даље, подносиоци приговора показују и да не разликују звање уредника часописа од улоге која је додељена проф. Чубровић, а која подразумева овлашћење да софтверски мења садржај сајта, а не да уређује сам часопис, и то пре више од пет година када је радила на његовој дигитализацији.

Будући да је увидом у јавно доступне свеске часописа било лако проверити ову тврдњу, за шта су меродавни подаци наведени у импресуму, необично је што су подносиоци приговора одлучили да се, уместо на званичне податке, ослоне на аутоматски генерисан списак са онлајн платформе, те да на овај начин Изборном већу неистинито представе улогу проф. др Биљане Чубровић у раду часописа *Belgrade BELLS*. Посебно изненађује што потом, на основу таквих погрешно представљених података, износе озбиљне сумње о наводној нетранспарентности и пристрасности у раду Комисије, док у истом пасусу сами показују пристрасност и необјективност представљајући рад кандидата Мирковића као рад који је тек „предат за објављивање”, иако је дати рад према конкурсној документацији, а стога и према Извештају, био двоструко позитивно рецензиран и прихваћен за штампу.

Занимљиво је и да подносиоци Приговора одмах потом истичу да је, на пример, кандидаткиња Тамара Тошић објавила радове у „високо категорисаним часописима”. Међу овим високо категоризованим часописима су управо и два часописа које у библиографији наводи и Милош Мирковић. Међутим, док се ово истиче као предност кандидаткиње Тошић, за кандидата Мирковића се објављивање радова у истим

часописима представља као спорна тачка; поставља се питање зашто подносиоци Приговора на драстично различите начине описују исте резултате поменутих кандидата.

Коначно, подносиоци Приговора закључују „да је Комисија међу шест извршних кандидата – предложила најмање изврсног”, наводећи да остали кандидати према више критеријума предложеног кандидата „знатно превазилазе”.

Треба указати на то да виши лектор Џонатан Пендлбери и ванредна професорка у пензији Ивана Трбојевић Милошевић овде збирно посматрају остварене резултате осталих кандидата у односу на предложеног. Тако се међу критеријумима према којима други кандидати превазилазе кандидата Мирковића наводи, рецимо, и искуство у настави на универзитетском нивоу, што је врло необично јер једна од кандидаткиња уопште и нема овакво искуство. Наводи се и да остали кандидати надмашују предложеног по научном раду, иако немају сви међу кандидатима научне радове који су објављени или прихваћени за објављивање, нити излагања на научним конференцијама. Подносиоци Приговора нигде не разјашњавају да је реч о резултатима само појединачних кандидата, од којих нико није у предности у односу на предложеног кандидата по свим критеријумима, а посебно је обмањујуће имплицирати да сви поседују све изнете предности.

Можемо се детаљније осврнути и на посебно нејасну тврдњу подносилаца Приговора да кандидата Мирковића други кандидати превазилазе и по резултатима студентских евалуација. Напомињемо да је од свих кандидата само кандидаткиња Тамара Тошић предала податке о студентској евалуацији свог ангажмана на Медицинском факултету. Студентску евалуацију свог рада на Филолошком факултету кандидаткиња Тошић није могла да приложи, будући да је била ангажована на нивоу Б2 предмета Савремени енглески језик, где демонстратори не добијају индивидуалну евалуацију, већ се евалуација истовремено односи на више сарадника који у датом тренутку изводе наставу. У истој ситуацији били су кандидати Александра Јанковић, Милош Мирковић и Јована Чапрић, који су такође били ангажовани на нивоу Б2 датог курса, те им није доступна појединачна евалуација. Кандидат Александар Радовић, иако је у претходној години био једини сарадник који је изводио наставу на нивоу А2 предмета Савремени енглески језик П-3/4, те му је стога доступна индивидуална евалуација, податке о студентској евалуацији није приложио. Дакле, Комисија није могла поредити кандидате на основу студентске евалуације, а утемељење за тврдњу подносилаца Приговора – да остали кандидати по студентској евалуацији превазилазе предложеног – у доступној документацији никако се не може наћи.

Закључујемо на крају да подносиоци Приговора, понегде и на основу непотпуних и непроверених информација, уопштавају поједине резултате индивидуалних кандидата и заједнички их приписују свима осим предложеном кандидату Милошу Мирковићу, стварајући тако погрешан утисак о предложеном кандидату као „најмање изузетном”.

Дакле, пажљиво размотривши Приговор, Комисија је у њему утврдила постојање низа тврдњи утемељених на погрешном тумачењу прописа, нетачном представљању критеријума којима се Комисија водила, те на необјективном и непрецизном представљању резултата предложеног и других кандидата, као и тврдње којима се Изборно веће доводи у заблуду, а за које се на основу јавно доступних чињеница може утврдити да су неистините.

Закључно мишљење и предлог Комисије

На основу свега изложеног, као и након разматрања свих навода изнетих у Приговору, Комисија је мишљења да је Приговор неоснован, те једногласно остаје при предлогу датом у Извештају Комисије.

Сходно томе, Комисија упућује Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду предлог да усвоји Извештај Комисије и да за лектора за ужу научну област Англистика (предмет Савремени енглески језик) изабере Милоша Мирковића.

У Београду, 26. 01. 2026. године

Др Биљана Чубровић, редовни професор, председник Комисије
Филолошки факултет, Универзитет у Београду

Др Ненад Томовић, редовни професор
Филолошки факултет, Универзитет у Београду

Др Лидија Беко, редовни професор
Рударско-геолошки факултет, Универзитет у Београду